

знаа, че съмъ длъжнъ да ги слушамъ, защото тии ми искатъ доброто. Менъ се иска понѣкога да направа и онова, което не бива да направа, нъ азъ мога да се подкана да направа онова, штото трѣбова. Азъ имамъ *воля*.

---

1. Азъ не съмъ видѣлъ Бога и не мога да Го вида, защото е Духъ; нъ вѣровамъ, че има Богъ, който види всичко, знае всичко, реди всичко, обича ни и ни иска доброто: въ душата ми има *вѣра въ Бога*.

2. Азъ понѣкога бѣснѣя, понѣкога ме е лѣнь, нѣкой пътъ се сърдя, понѣкога не слушамъ, права или казвамъ нѣшто глупаво; случова се и да излъжа; нъ ми се иска да бѣда уменъ, да знаа много, да бѣда послушнъ, правъ, добръ, азъ мога да стана такъвъ, ако залѣгна: азъ имамъ *желание и возможность да стана по-уменъ и по-добръ*.

---

1. Всички ти тия способности, дарбата за говорене, паметьта, въображение то, умътъ, съвѣстьта, волята, вѣрата въ Бога, желанието и возможностьта да стана по-добръ, наричатъ се *душеви способности*.

2. Въ тѣлото на човѣкътъ има невидена *душа*, безъ която тѣлото би било мрѣтво, не могло би да усѣшта, да се движи, ако и да има много хубаво-направени орѣдия. Душата на човѣкътъ е надарена съ много способности, отъ които нѣкои са дадени и на животни ти. Нъ животни ти нѣматъ дарба да говорятъ, нѣматъ разумъ, нѣматъ свободна воля; тии не могатъ да иматъ понетие за Бога, нито иматъ желание и возможность да станатъ по-добри.

Човѣкъ е надаренъ съ прѣхубаво-направено тѣло, съ животъ, съ свободна воля, съ разумна и бесмрѣтна душа, която желае доброто и вѣрова Бога, Творца на вселенна.
